

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA
SEGONA ÈPOKA

13 de maig 2022

Número 205

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

MANIS, MINIS

Primer de maig

Els primers de maig, els nens, de Diagonal cap amunt, no surtien de casa perquè els que sortien eren els treballadors. Molta gent, molta bandera, molta pancarta, molta pudor de suor i al final moltes hòsties. Vet aquí el primer de maig.

Els sindicats –exceptuant el vertical– eren la veu del treballador. La única i tenien un dia per dir-ho tot. L'endemà, a la pràctica, tornaven a una semi il·legalitat com en els millors temps del franquisme. Els sindicats es mantenien per les quotes dels treballadors i els treballadors, quan estaven de vaga, es mantenien pels sindicats i la seva caixa de resistència.

El darrer primer de maig, a Barcelona van sortir un parell de centenars de manifestants. Què ha canviat? Tot.

Els sindicats, ara, són tant legals que cobren directament del govern... i a canvi, el recolzen. El que sigui, dreta, esquerra, fins i tot a la Generalitat que no té ni dreta ni esquerra ni res que se li assembli perquè només es dediquen a esbatussar-se entre ells.

De la mani, em passat a la negociació. Gran avenç!... Doncs no creguin. Dels líders sindicals queda el crit, però han perdut els arguments. No perquè no hi siguin, exclusivament perquè en la subvenció governamental hi entra el silenci... i potser també una mica de corrupció.

Per no haver, sembla que ni tan sols hi ha treballadors, o que prefereixen aprofitar la festa de maig per prendre el primer sol de la temporada i després menjar-se una paella, recordant els temps heroics dels seus pares.

Al pas que anem, és molt possible que en futur pròxim, el primer de maig el celebrin els empresaris i els nens dels barris no s'atreveixin a sortir de casa. Ja ha passat.